29/08/2024

Πατριάρχης Ιεροσολύμων: Να παρακαλέσουμε την Παναγία για ειρήνευση στη δοκιμαζόμενη γη

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Να παρακαλέσουμε την Παναγία να μην παύσει να ικετεύει προς τον Υιό και Θεό της υπέρ ειρηνεύσεως της δοκιμαζόμενης γης κάλεσε από το Πάνσεπτο Θεομητορικό Μνήμα στη Γεσθημανή ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας προέστη της Θείας Λειτουργίας που τελέστηκε επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου η οποία τιμήθηκε με κάθε μεγαλοπρέπεια στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Ο Μακαριώτατος κατά την ομιλία του αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και στο θεολογικό νόημα της εορτής. Ολοκληρώνοντας τον λόγο του ευχήθηκε όπως *“Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ μακαρίζοντες τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Παναγίας Παρθένου, τῆς γενομένης Μητέρας τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παρακαλέσωμεν Αὐτήν, ἵνα μή παύσῃ ἱκετεύουσα τόν Υἱόν καί Θεόν αὐτῆς ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί ὑπέρ εἰρηνεύσεως τῆς δοκιμαζομένης γῆς, τῆς*

φιλοξενούσης τό κενόν θεομητορικόν αὐτῆς μνῆμα. Ἀμήν. Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά".

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιγραμματείας:

Τήν Τετάρτην, 15ην / 28ην Αὐγούστου 2024, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ Θεομητορική ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί δή εἰς τόν ἱερόν Ναόν αὐτῆς τῆς Κοιμήσεως τοῦ ἔτους 317, τοῦ ἐμπεριέχοντος τό σεπτόν Θεομητορικόν Μνῆμα.

Κατά την ἑορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ δέ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναμιμνῄσκεται ὅτι ἡ Θεοτόκος, θυγάτηρ τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης καί μήτηρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκοιμήθη ἐπί τοῦ Ὄρους Σιών καί ἐκηδεύθη ὑπό τῶν "θεαρχίῳ νεύματι" συναχθέντων Ἁγίων Ἀποστόλων καί ἐτάφη εἰς Γεθσημανῆν. Τό θεοδόχον αὐτῆς σῶμα ἔλαβεν εἰς χεῖρας Αὐτοῦ ὁ Κύριος καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, ἵνα ἐκεῖ ὑπεράνω τῶν οὐρανίων ταγμάτων πρώτη μετά Θεόν τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας δέηται ὑπέρ τῶν τιμώντων αὐτήν καί ὑπέρ τῆς Οἰκουμένης ὅλης.

Πρός τιμήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐτελέσθη πανηγυρική θεία Λειτουργία εἰς τό Θεομητορικόν αὐτῆς μνῆμα, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Λύδδης κ. Δημητρίου καί Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τοῦ Γέροντο ς Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου συμπροσευχομένου Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί ἐκπροσώπων τῶν Πατριαρχείων Ρουμανίας καί Ρωσίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Δοσιθέου, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών μετά τῶν μοναχῶν διακονητῶν τοῦ Προσκυνήματος δεξιά ἑλληνιστί καί τῆς χορῳδίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἀριστερά ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα καί τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου καί συμπροσευχομένων πιστῶν Ἱεροσολυμιτῶν καί ἄλλων καί ἐλαχίστων προσκυνητῶν, λόγῳ τοῦ συνεχιζομένου πολέμου καί ἐλαχίστων Ὀρθοδόξων πιστῶν ἐκ τῶν κατεχομένων περιοχῶν, λόγῳ τῶν περιορισμῶν παρά τῆς Ἰσραηλινῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξεν τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

“Ἡγίασε τό σκήνωμα Αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος” (Ψαλμ. 45,5) “Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον· τό ὄρος, ὅ ηὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ”, (Πρβλ. Ψαλμ. 67, 16-17), ἀναφωνεῖ ὁ θεῖος Δαυΐδ.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τῆς ὄντως ἀγαθῆς Δεσποίνης, τῆς τοῦ μόνου ἀγαθοῦ Θεοῦ Μητρός συνήθροισεν πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης, ἐν τῷ σεβασμίῳ τούτῳ Θεομητορικῷ μνήματι, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν Κοίμησιν αὐτῆς.

Ἡ ὑπερένδοξος καί εὐλογημένη Δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία εἶναι τοῦ ἀνθρωπείου γένους τό ἐγκαλλώπισμα καί τό αὔχημα πάσης κτίσεως, λέγει ὁ ἐγκωμιαστής αὐτῆς ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Καί τοῦτο διότι “ἐκ τῶν ἀχράντων καί παναμώμων αἱμάτων τῆς ἁγίας Παρθένου ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός ἀνέλαβε σάρκα ἐμψυχωμένην ἀπό ψυχήν λογικήν καί νοεράν”.

Καί προῆλθεν ἐξ αὐτῆς εἷς Χριστός, εἷς Κύριος, εἷς Υἱός Θεός καί ἄνθρωπος ὁ αὐτός, Θεός δέ ὁμοῦ τέλειος καί ἄνθρωπος τέλειος, ὅλος Θεός, ὅλος ἄνθρωπος, μία ὑπόστασις σύνθετος ἐκ δύο φύσεων τελείων θεότητός τε καί ἀνθρωπότητος ... οὐ σύγχυσιν ὑποστάς οὐδέ διαίρεσιν ὑπομείνας".

Εἰς τό ἀκατάληπτον τῇ ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τῆς σωτηρίας δηλονότι τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀειπάρθενος Μαρία γίνεται συμμέτοχος καί συνεργός. Διό καί ἀναδείκνυται Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τοὐτέστιν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἁγία Παρθένος Μαρία, ὡς λέγει ὁ Ἱερός Δαμασκηνός εἶναι "ἡ μόνη ὄντως ὑπερφυῶς καί ὑπερουσίως τόν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγον ἀπεριγράπτως χωρίσασα, περί ἧς δεδοξασμένα ὑπέρ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου λελάληνται".

Σήμερον ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δή ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ἑορτάζει τήν πανίερον μνήμην τῆς Κοιμήσεως καί Μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας συναγαλλομένης μετά τῶν δορυφορησάντων αὐτήν ἀγγελικῶν ταγμάτων ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς χερσίν, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός:

"Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος".

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀποτελεῖ θαῦμα παράδοξον καί ἀνερμήνευτον. Καί τοῦτο διότι ἡ πηγή τῆς Ἀθανάτου καί αἰωνίου ζωῆς, τοὐτέστιν τοῦ Χριστοῦ, τίθεται ἐν μνημείῳ καί ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφθείς τάφος γίνεται κλῖμαξ πρός οὐρανόν. Ἀξιοσημείωτον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Ἰακώβ ἐνυπνιάσθη τήν κλίμακα ταύτην κατά τήν μαρτυρίαν τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως: "καὶ ἐνυπνιάσθη, [Ἰακώβ] καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ᾽ αὐτῆς", (Γενέσεως 28,12).

Κατά δέ τόν Προφήτην Ἰεζεκιήλ, ἡ ἀειπάρθενος Μαρία εἶναι ἡ κεκλεισμένη πύλη ἡ πρός ἀνατολάς βλέπουσα: "καὶ εἶπε Κύριος πρός με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ᾽Ισραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη", (Ἰεζεκιήλ 44,2).

Ἀναφερόμεθα εἰς τούς Προφήτας, διότι κατά τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν: "Αὕτη τῶν προφητῶν ὑπόθεσις, τῶν Ἀποστόλων ἀρχή, τῶν μαρτύρων ἐδραίωμα, τῶν διδασκάλων κρηπίς... Αὕτη καταρχή καί πηγή καί ῥίζα τῶν ἀπορρήτων

ἀγαθῶν. Αὕτη παντός ἁγίου κορυφή καί τελείωσις". [Καί ἁπλούστερον: Αὕτη εἶναι θεμέλιον τῶν προφητῶν, ἀρχή τῶν Ἀποστόλων, ἑδραίωμα τῶν μαρτύρων, βάσις τῶν διδασκάλων... Αὐτή εἶναι ἀρχή καί πηγή καί ρίζα τῶν ἀπορρήτων ἀγαθῶν. Αὐτή εἶναι κορυφή καί τελείωσις κάθε ἁγίου".

"Αὕτη παντός ἁγίου κορυφή καί τελείωσις γενομένη", δέν ἦτο ἀνάγκη νά παραμείνῃ ἐν τῇ γῇ, διά τοῦτο ἀπό τοῦ τάφου πρός τόν ὑπερουράνιον χῶρον εὐθύς ἀνελήφθη, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Υἱός καί Θεός αὐτῆς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Γρηγόριος. Κατά δέ τόν ὑμνῳδόν τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἀκατάληπτος ταύτης [τῆς Θεοτόκου] καρπός, δι' ὅν οὐρανός ἐχρημάτισε, ταφήν ὑπέστη, ἑκουσίως ὡς θνητός, πῶς τήν ταφήν ἀρνήσεται ἡ ἀπειρογάμως κυήσασα;"

Ἄς ἀκούσωμεν καί τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν ἐξιστάμενον καί λέγοντα: "Ὦ πῶς ἡ πηγή τῆς ζωῆς πρός ζωήν διά μέσου θανάτου μετάγεται! ὦ πῶς ἡ ἐν τῷ τόκῳ τούς ὅρους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως, νῦν ὑποκύπτει ταῖς ταύτης θεσμοῖς καί θανάτῳ τό ἀκήρατον καθυποβάλλεται σῶμα. Δεῖ γάρ αὐτό τό θνητόν ἀποθέμενον, τήν ἀφθαρσίαν ἀμφιάσασθαι, ἐπεί καί ὁ Δεσπότης τῆς φύσεως τήν τοῦ θανάτου πεῖραν οὐκ ἀπηνήναντο. Θνήσκει γάρ σαρκί καί θανάτῳ λύει τόν θάνατον καί φθορᾷ τήν ἀφθαρσίαν χαρίζεται καί τήν νέκρωσιν ποιεῖ πηγήν τῆς Ἀναστάσεως". [Καί ἁπλούστερον. Ὦ πῶς ἡ πηγή τῆς ζωῆς μεταφέρεται στήν ζωήν περνῶντας τόν θάνατον! Πῶς αὐτή πού ξεπέρασε στήν γέννα της τά ὅρια τῆς φύσεως, σκύβει τώρα εἰς τούς νόμους καί ὑποτάσσεται εἰς τόν θάνατον τό ἀθάνατον σῶμα. Διότι πρέπει αὐτό νά ἀποθέσει τήν θνητότητα καί νά ντυθεῖ τήν ἀφθαρσία, ἀφοῦ καί ὁ Κυρίαρχος τῆς φύσεως δέν ἀρνήθηκε νά ὑποβληθεῖ στόν θάνατο. Πεθαίνει κατά τήν σάρκα καί μέ τόν θάνατο καταργεῖ τόν θάνατο καί μέ τήν φθορά μᾶς χαρίζει τήν ἀφθαρσία καί κάνει τήν νέκρωση τήν πηγή τῆς Ἀναστάσεως].

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ μακαρίζοντες τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Παναγίας Παρθένου, τῆς γενομένης Μητέρας τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παρακαλέσωμεν Αὐτήν, ἵνα μή παύσῃ ἱκετεύουσα τόν Υἱόν καί Θεόν αὐτῆς ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί ὑπέρ εἰρηνεύσεως τῆς δοκιμαζομένης γῆς, τῆς φιλοξενούσης τό κενόν θεομητορικόν αὐτῆς μνῆμα. Ἀμήν. Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά".

στής τοῦ . Ἰωακείμ